

[Hassing-Jørgensen.]

Gang at understrege, hvad jeg i denne Forbindelse sagde til den højtærede Minister: at det forekommer mig, at vi ved denne Skattelov naar en saa stor Byrde for Befolkningen, at Finansforvaltningen skulde kunne indrette sig under de Indtægter, som herved kommer ind — i hvert Fald i det første Finansaar. Hvor vidt vi saa skal gaa om et Aar, maa afhænge af Forholdene.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Indvendinger mod Uklarheden i Ordningen af Selskabsbeskatningen skal jeg kun bemærke, at man kan jo nok finde ud af det, naar det skal være, man kan nok læse sig til Rette, men jeg maa dog sige, at rent praktisk finder jeg det temmelig vidtløftigt, at Udbytterates Betaling — saaledes som den højtærede Minister skildrede det — ubetinget skal foregaa i Forbindelse med Udbyttets Betaling. Naar man blot ved, hvad Selskaberne skal betale henholdsvis i Udbytterate og Restrate, synes jeg ikke, det behøver at knyttes til Kuponen.

Ja, saa gav den højtærede Finansminister om Familieaktieselskaberne den Oplysning, at han kunde paavise Eksempler paa Selskaber, i hvilke der overhovedet ikke udbetales Udbytte. Jeg maa bede undskyldte, saadanne Eksempler kender jeg ikke, men derfor kan de jo godt eksistere. Men selv om saadanne Tilfælde forekommer, er der ingen Grund til derfor at behandle Familieaktieselskaber, som administrerer og fører en Udbyttepolitik just efter den højtærede Finansministers Ønske, anderledes end andre Aktieselskaber. Hvis der er saadanne Tilfælde, hvor man virkelig af skattemæssige Grunde undlader at udbetale Udbytte, forekommer det mig, at den højtærede Minister maa kunne finde en Formulering, hvorefter saadanne Selskaber, hvad enten de nu betaler Udbytte eller ikke, behandles, som om der blev betalt Udbytte. I Almindelighed synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at gaa Familieaktieselskaberne for nær. De er efter min Mening en udmærket Institution, som i mange Forhold gør stor Nytte. Det, den højtærede Minister her sagde, kunde jo tyde paa, at vel er den højtærede Minister en stor Tilhænger af Konsolidering, men det maa alt saa heller ikke gaa for vidt, for i saa Fald bliver der for lidt i Udbytterate til Finansskassen.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kan være ganske rolig; disse Skattelove skal nok bidrage til at nedsætte Forbruget her i

Landet, og ikke blot for de store Indtægter. For deres Vedkommende mener jeg ogsaa, det bliver Tilfældet, men denne Skat rammer jo en meget bred Del af Befolkningen, og der kan slet ikke være Tvivl om, at den vil virke netop i den Retning, som det ærede Medlem ønsker. Skatteforhøjelser og Diskontoforhøjelser har netop den Virkning paa Forbruget, at de fremkalder større Sundhed paa dette Omraade.

Maa jeg sige om Skattefradraget, at jeg fuldt ud kan støtte og anerkende den Argumentation, den højtærede Minister her fremkom med. Hvis man skulde fradrage Skatterne, vilde det blot betyde en større Progression, og det vilde betyde større Skatter i det første Aar. Det er af Hensyn til den jævne Fordeling, at jeg har støttet denne Fremgangsmaade, men dermed er jeg naturligvis ikke gaaet ind for, at Skattefradrag ikke skulde kunne foretages for de ordinære Skatter og under ordinære Forhold.

Jens Thomsen: Finansministeren omtalte de skattefrie Fradrag, som er 1 600 Kr. i København, 1 400 Kr. i Provinsbyerne og 1 200 Kr. i Landkommunerne. Efter min Mening er der ingen Grund til denne Forskel; der burde være eet Fradrag over hele Landet. Ser vi paa Forholdene, vil vi opdage, at f. Eks. mange Varer er billigere her i København end i Landkommunerne; Sparsommeligheden er ganske vist mere fremherskende i Landkommunerne — men det skulde dog ikke straffes.

Hvad angaar Selskabsbeskatningen, oplyste Finansministeren, at Skatten skal afholdes af Udbyttet til Aktionærene. Naar et Selskab deklarerer 10 pCt. i Udbytte, faar Aktionærene 9,2 pCt. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen Ret i den Kritik, han har fremført mod Forslagets Uklarhed, og jeg synes, man i dette Tilfælde gør Forholdene mere udviklede end nødvendigt. Det var langt mere enkelt at opgøre Selskabsskatten for sig uden at sammenblende den med Dividendeudbetalingen til Aktionærene.

Over for den Kritik, jeg havde fremsat om, at de gamle velkonsoliderede Selskaber faar en forholdsvis haard Beskatning efter Lovforslaget, udtalte Finansministeren, at Reserverne er ikke Aktionærenes i egentlig Forstand. Jeg kan absolut ikke anerkende denne Tankegang. Naar f. Eks. Store Nordiske Aktier i Øjeblikket staar i en Kurs af 365, er denne Pris jo netop bestemt af den store Reserve, som Selskabet har, og de, der køber Aktier til denne Kurs, køber jo der-